Neemia - un rob slujitor credincios al lui Dumnezeu (10)

Neemia 10

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 04.03.2019, Actualizat: 04.03.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: Neemia 10

Un principiu divin

În capitolele 8, 9 şi 10 putem recunoaşte un context comun. Urmarea recunoaşterii Cuvântului lui Dumnezeu în capitolul 8 era smerirea şi pocăinţa adevărată în capitolul 9, şi astfel *despărţirii de rău* în capitolul 9 îi urmează acum *îndreptarea spre bine* în capitolul 10.

> **Neemia 9.38:** Şi pentru toate acestea, noi facem un legământ statornic şi îl scriem; şi căpeteniile noastre, leviţii noştri şi preoţii noştri îl pecetluiesc.
>
> **Neemia 10.28,29:** Şi restul poporului, preoţii, leviţii, uşierii, cântăreţii, netinimii şi toţi cei care s-au despărţit de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoştinţă şi pricepere, s-au alipit de fraţii lor, mai-marii lor, şi s-au legat cu blestem şi cu jurământ că vor umbla în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin mâna lui Moise, robul lui Dumnezeu, şi că vor păzi şi vor împlini toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru şi judecăţile Lui şi rânduielile Lui;

Este un principiu atât în Vechiul Testament cât şi în Noul Testament: întotdeauna are loc mai întâi despărţirea de rău, şi după aceea urmează îndreptarea spre bine. Unele exemple pot exemplifica aceasta:

- **Isaia 1.16,17:** Spălaţi-vă, curăţiţi-vă; depărtaţi răutatea faptelor voastre dinaintea ochilor Mei; încetaţi să faceţi răul! Învăţaţi-vă să faceţi bine; căutaţi judecata dreaptă, faceţi bucurie celui asuprit, judecaţi drept pe orfan, apăraţi pe văduvă!

- **Romani 12.9:** Fie-vă groază de rău, lipiţi-vă de bine.

- **2 Timotei 2:** Depărtează-te de fărădelege …; urmăreşte …

- **Tit 2.12:** Harul lui Dumnezeu ne învaţă ca, după ce am tăgăduit neevlavia şi poftele lumeşti, să trăim cu cumpătare şi cu dreptate şi cu evlavie în veacul prezent.

- **1 Tesaloniceni 1.9:** pentru că ei înşişi mărturisesc despre noi ce intrare am avut la voi şi cum v-aţi întors de la idoli la Dumnezeu ca să slujiţi Dumnezeului viu şi adevărat.

Se aude exemplul despre un copil mic care mereu se târa spre priza de curent. Ca să-l îndepărteze de rău, se flutură un balon; în felul acesta copilul se va depărta de obiectul răului şi se va îndrepta spre bine. În mod natural aceasta în sine nu este în totul fals, însă este întotdeauna fals în sens spiritual, dacă din aceasta se doreşte să se tragă concluzia, că nu trebuie condamnat răul, ci că trebuie numai să te întorci spre bine. Aşa cum arată locurile din Biblie citate mai sus, nu este suficient numai să te îndrepţi spre bine, ci noi trebuie totodată să condamnăm răul. Nu este suficient numai să pui pe Domnul Isus înaintea privirii. Drumul divin este să părăseşti drumul rău şi apoi să cauţi binele, respectiv să-l faci.

În 1 Cronici 12 citim că mulţi oameni au venit la David în peşteră. Însă înainte ca ei să vină la David, ei se despart conştient de împăratul rău Saul. Abia după aceea erau în stare să vină în prezenţa lui David. Însă exemplul acesta ne arată şi un alt aspect: nu este suficient să părăseşti răul, ci trebuie de asemenea să te îndrepţi conştient spre bine.

Evreii trebuiau să părăsească tabăra iudaică după răstignire, însă ce ar fi fost dacă ei într-adevăr ar fi părăsit tabăra, dar nu s-ar fi dus la El – la Domnul Isus:

- **Evrei 13.13:** Deci *să ieşim la El, afară* din tabără, purtând ocara Lui.

Aceasta ar fi fost în zadar.

Este necesar să învăţăm din nou ce înseamnă să condamni cu adevărat răul. Căci altfel nu vom fi capabili să facem binele şi să năzuim după lucrurile divine.

Legământul

După ce poporul a descoperit abaterea lui şi a înlăturat-o, ia naştere dorinţa de a face un legământ cu Dumnezeu, pentru a evita în viitor o posibilă abatere. Ceea ce poporul mai trebuie să înveţe, era: oricât de multe ar fi legămintele, jurămintele sau făgăduinţele solemne, ele nu ne pot da puterea ca să rămânem păziţi de abatere. Chiar dacă ştim din istorie, că legământul nu ţine mult timp, totuşi era corect şi bine intenţionat ce voiau ei să facă. Legământul se referea la întreaga relaţie cu Dumnezeu şi omul. El a fost încheiat cu privire la:

- Umblarea lor personală (Neemia 10.28-30 „(10:28) Şi restul poporului, preoţii, leviţii, uşierii, cântăreţii, netinimii şi toţi cei care s-au despărţit de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoştinţă şi pricepere, (10:29) s-au alipit de fraţii lor, mai-marii lor, şi s-au legat cu blestem şi cu jurământ că vor umbla în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin mâna lui Moise, robul lui Dumnezeu, şi că vor păzi şi vor împlini toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru şi judecăţile Lui şi rânduielile Lui; (10:30) şi că noi nu vom da pe fiicele noastre popoarelor ţării şi nu vom lua pe fiicele lor pentru fiii noştri;“)
- Atitudinea lor faţă de naţiunile din jur (Neemia 10.28 „(10:28) Şi restul poporului, preoţii, leviţii, uşierii, cântăreţii, netinimii şi toţi cei care s-au despărţit de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoştinţă şi pricepere,“)
- Atitudinea lor faţă de Dumnezeu, în respectarea sabatului (Neemia 10.31 „(10:31) şi că, dacă popoarele ţării vor aduce mărfuri şi orice fel de cereale, ca să vândă în ziua sabatului, nu vom cumpăra de la ei în sabat şi în vreo zi sfântă; şi vom lăsa pământul nearat în anul al şaptelea şi vom ierta orice datorie.“)
- Atitudinea lor faţă de casa lui Dumnezeu (Neemia 10.31-38)

Reînnoirea legământului cuprindea următoarele domenii:

- Nici o căsnicie cu popoarele străine
- Onorarea zilei de sabat
- Pământul va rămâne neprelucrat în anul al şaptelea şi vor renunţa la împrumuturi
- Cele dintâi roade vor fi aduse la casa Domnului
- Nu vor părăsi casa Domnului

Trebuie creştinii astăzi să mai facă un legământ?

Noi nu ar trebui astăzi să facem astfel de legăminte, juruinţe sau făgăduinţe solemne. Aici în cartea Neemia ne aflăm sub Lege şi într-un timp în care Dumnezeu în punerea la încercare a omului, dacă el ar fi de restabilit, se adresează cărnii, omului natural. Însă carnea veche, stricată va arăta numai cât de stricată este ea în realitate. Deja două capitole mai târziu vom vedea cum israeliţii au eşuat complet în aceste lucruri.

Noul Testament ne arată introducerea unui om nou. Ca şi creştini credincioşi noi nu mai stăm sub omul vechi, al cărui cap era primul om, Adam, ci noi stăm acum sub Capul omului nou şi de asemenea am primit viaţa omului nou. Este viaţa Domnului Isus Însuşi. Ar fi complet greşit dacă am încheia un legământ sau am depune un jurământ, căci toată identitatea noastră este în Hristos, şi viaţa lui Hristos este fără cusur şi nu are nevoie să intre într-un legământ, căci ea nu poate păcătui şi nu se poate abate de la Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar dacă totuşi păcătuim, atunci aceasta nu este din cauza naturii noi, ci este lucrarea cărnii, pe care încă o purtăm. Însă începând de la convertirea noastră, viaţa noastră este Hristos. Şi Hristos niciodată nu a trebuit să facă un legământ cu Tatăl Său. Viaţa Lui este în armonie deplină cu fiinţa lui Dumnezeu Tatăl, şi viaţa noastră nouă de asemenea nu face un legământ.

Cine astăzi mai jură Domnului, face o făgăduinţă solemnă sau doreşte să facă un legământ, este posibil să nu fi cunoscut încă stricăciunea cărnii sau nu este conştient de urmări. S-ar putea ca acestea să fie făcute cu sinceritate, însă prin aceasta nu se stă pe temelia nou-testamentală.

Desigur pentru legământul căsniciei cele spuse nu sunt valabile. În privinţa aceasta creştinii respectă prescripţiile autorităţii respective. Dumnezeu ţine foarte serios seama, când noi facem un legământ – sub orice formă ar fi el. Tocmai cu privire la legământul căsniciei se spune: „Ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă” (Matei 19.6; compară cu Ezechiel 17.11-18).

Tradus de la: Nehemia - ein treuer Dienstknecht Gottes (10)

Traducere: Ion Simionescu